

LET'S DANCE– mer härligt än tå

Solen lyser och fåglarna kvittrar. Hundar och hundägare snurrar skrattande runt i dans. Här är det inte bara hunden som njuter, utan även matte och husse. Följ med Frida van den Bosch, Karisma hundägarutbildning, när hon lär ut freestyle på amatörnivå en söndagseftermiddag i Göteborg.

Att hoppa över pinnen tycker Wimza är mycket roligt.

BILDER: Frida van den

Bosch och hennes Safe visar ett antal olika rörelser. Safe är snabb som en vessla och lätt som en plätt hoppar Safe genom hennes armar.

Frida visar även hur lätt det är att få upp sin hund på bakbenen efter lite träning.

–Jösses vad roligt, men det är svårt, säger Ulrica Lindblom medan hon koncentrerat försöker lära sin finska lapphund Varras kommandot "snurr".

Glädjen är stor och frågan är om det är hundarna eller ägarna som har mest kul. Alla fyrfota deltagare på dagens kurs är grundutbildade på Karisma, vilket innebär trygga och coola hundar. De känner tillit till sin ägare och kan vara i grupp utan koppel. Dessutom är de vana vid miljön. Ulrica Lindblom tar gärna med sina hundar hit på olika aktiviteter.

–Hundarna älskar det. Här finns ju heller inga krav på prestation utan vi har mest en rolig stund tillsammans, säger hon medan

NEDAN: Den finska lapphunden Varras och schäfern Wimza kämpar på så gott det går med träningen, det gör deras förare också.

Kursdeltagarna – såväl ägare som hundar – lyssnar koncentrerat på instruktionerna.

Cairnteriern Märta får välförtjänt belöning.

Varras febrilt försöker få ögonkontakt med henne.

Undvik stress

Frida van den Bosch förklarar för alla deltagare att det är belöning och godis som är hemligheten. Här duger inte levergodis minsann. Freestyle som träning och som tävlingsgren är väldigt stressande för hunden. För att hunden ska klara inläringen så behöver man göra korta träningspass och helst inte träna flera kommandon samtidigt. Mellan de korta träningsintervallerna behöver hunden vila.

–De hundar som är med här i dag har ingen stress med sig i bagaget eftersom vi känner till dem sedan tidigare. Det gör det betydligt lättare, säger Frida van den Bosch.

Hon poängterar flera gånger att stress inte är bra. När hunden kan övningen, vill den vidare i sin inläring. Då är det A och O att känna sin hund för att märka signalerna. Märker man inte stresssymptomen så vidareutvecklas det istället till frustration.

–Det får absolut inte hända, säger Frida van den Bosch med en viss pondus i både kroppsspråk och röstläge. Hon rekommenderar att vissa tränar korta stunder med ett par dagars mellanrum, medan andra kanske bara bör träna en dag i veckan, beroende på stressbenägenhet och ras.

”Man blir ju så trött”

Under teoripausen sitter alla deltagarna skönt tillbakalutade i skuggan mot en vägg. Hundarna ligger lugnt och stilla jämte sin ägare och stirrar rakt fram på Frida, utan att släppa blicken. Det är bara den lilla cairnteriern Märta som har tvärsomnat raklång jämte matte.

–Hon måste ha tagit ut sig ordentligt redan, säger matte Anna Stjärnehag och skrattar lite. Märta har gått många kurser, men aldrig förut prövat på freestyle.

–Hon gör precis vad som helst för lite belöning. Och vi har ju så kul tillsammans, säger matte och ser stolt ut. Den gråbrun-spräckliga terriern lyfter ena ögonlocket. Hon har tydligen koll på sin matte, fast att det ser ut som om hon sover.

Troy och Safe vill glänsa

På grusparkeringen där gruppen övar är det nästan märkligt tyst. Ingen hund skäller. Det enda som hörs i fågelsången är ägarna som utropar ”bravo”, ”duktigt, Ida”, ”bra, Billa”. Frida van den Boschs egna border collies Troy och Safe ligger i skuggan och tittar på. Lagom uttråkade. Man kan nästan se att de tänker: ”Ja, ja, försök ni, ropa på oss om ni vill se proffs”.

De slänger en hastig, nästan lite sur blick, varje gång någon hundägare går till sin väska och hämtar mer godis till sin hund.

När Frida sedan ropar in någon av dem in i ringen kommer de på studs. Troy sätter sig framför Frida och stirrar henne rätt in i ögonen. Hon plockar upp en bit köttbulle ur fickan direkt.

–Troy, backa, säger Frida. Troy backar som om han aldrig har gjort

annat. Han får beröm, sin köttbullebit och sätter sig sedan nöjd och väntar. Deltagarnas ögon lyser av förtjusning. Det syns att de får ny energi.

”Om jag absolut måste”

Det är kvalmigt i luften trots att det bara är april. Ägarna plockar av sig de långärmade tröjorna som de hade på vid ankomsten. Hundarna får vattenpaus. Ingen får dricka ur samma skål, på grund av risken för halsinfektion.

Maja Bibin har med både sin egna finska lapphund och sin mammas långhåriga schäfer Wimza till kursen. I dag ska Wimza få pröva på freestyle. Eftersom lapphunden Esska har valpar i magen ligger hon i skuggan och vilar. Att få Wimza att hoppa över Majas arm är inte helt lätt. Hur mycket godis Maja än lockar med så tvekar Wimza en aning. Allt annat klarar hon med bravur. Till slut hoppar Wimza över Majas arm och ekipaget ser rätt nöjt ut.

–Bra, duktigt gjort, utropar Maja och stoppar snabbt in mer belöning i munnen på Wimza. Hon sväljer utan att tugga och svansen går som en propeller.

Freestyle som tävlingsform

Efter tre timmars ansträngande inläring vilar hundarna och dess ägare ut. Hundarnas vattensålar fylls återigen på och de lägger sig ner en efter en. Stabyhonden Jaspis välter ut sin skål, men matte hämtar snabbt nytt vatten.

Frida van den Bosch avslutar med att visa deltagarna kompletta danser med sina border collies som till vardags tävlar i bland annat freestyle. Åskådarna får tänka sig toner från Britney Spears och Lejonkungen medan Troy och Safe visar sina färdigheter. Det går i en flygande fart och med glädje. Alla kan se att de här hundarna älskar freestyle.

Det berättas också om att man väljer musik som passar hundens tempo, när man ska tävla i freestyle. Med rekvisita, som exempelvis halsband, kan man förstärka musikens budskap eller artisten. Är det Britney Spears så har föraren med fördel rosa kläder och hunden kan ha rosa halsband med pärlor.

–Ett litet tips bara som brukar gå hem hos domarna, säger Frida van den Bosch med en smula ironi i rösten. Efter den här ansträngningen kan man tro att både de tvåbenta och de fyrfotade har svimmat. Sammanfattningsvis kan sägas att det blev mer slowfox än quickstep, men kul var det. Som Tony Irving skulle ha uttryckt sig.

text OCH FOTO: **Tina Sjöstedt**

